

Campsentelles, 6
2003

CENTRE D'ESTUDIS SANTFOSTENCOS
AMICS DE CABANYES

La mina
d'aigua de la
Conreria

ENRIC

PORCEL I CARO

Grup d'Espeleologia de Badalona

Dades bàsiques

Nom: Mina d'aigua de la Conreria

Terme municipal:

Sant Fost de Campsentelles

Paratge: La Conreria

Sinònim: Mina del Seminari

Coordenades:

41° 29' 33N UTM: E43742

002° 15' 00E 4593,79N

Altitud: 315 msnm

Accés

Disposa de tres accessos: un situat al claustre de l'antic Seminari Menor, tancat amb una tapa-registre, i altres dos situats al bosquet que hi ha entre el camí que va al turó de l'Home mort i el camí de la Font dels Castanyers. Aquestes dues últimes entrades es troben separades uns 36 m entre si.

Es pot accedir pujant per sobre de l'antiga mina de la Font de les Monges al camí dels Castanyers, o baixant des del rètol que indica el camí del turó de l'Home mort. Seguint aquestes indicacions ens trobarem a l'entrada que anomenarem principal.

Decorative border consisting of a repeating pattern of stylized, interlocking geometric shapes.

*Preparatiu per entrar a la mina
(foto F. Alfambra).*

*Entrada a la mina situada al bosquet
(foto F. Alfambra).*

Descripció

Es tracta d'una petita obertura de 0,40 x 0,60 m per on, després de superar un ressalt d'1,1 m arribem a una cruïlla de tres galeries. Aquestes són del tipus de *mina bancada* amb la seva canaleta al mig del terra. Si anem per la galeria SO, i després de recórrer 37 m sortim a una interessant construcció, una mena de sala de 13 m de llarg i 4 m d'alçada a la seva part més alta, amb una amplada d'1,5 m. Aquí es troba el floreig d'aigua actualment sec encara que un bassal d'aigua d'uns quatre dits de fondària ens indica la seva actuació com una deu intermitent dependent de les pluges.

La sala esmentada resta il·luminada gràcies al fet que sobre de la sortida de mina hi trobem una obertura, actualment sense porta, de 0,50 x 0,50 m que dona a l'exterior; més a dalt hi ha un altre petit forat que també dona al bosc. A aquesta porta, antigament hi arribava un camí carreter de desconeguda funció.

Tornant a l'entrada principal ens internarem per la galeria oest, aquest llarg túnel està ple de *guineus*¹; això ens indica que la mina transcorre a poca fondària i proliferant les arrels, però també ens diu que fa molt de temps que no es fa cap tipus de manteniment.

Després de recórrer 181 m força monòtons entre el bosc de *guineus*, que a vegades arriba a obturar quasi totalment el conducte, la mina bancada acaba en un floreig, sec de fa molt. L'excavació de l'últim tram està feta directament picant al granit. No ens va ser possible detectar cap pou de buidatge en aquest tram.

Tornant a l'entrada principal agafarem la galeria est o de l'esquerra, que ens portarà directament al claustre de l'alberg (antic Seminari). Aquest tram té un llarg recorregut i, malgrat ser una bona obra, aquesta, pel fet de transcórrer quasi a flor de terra, a poca fondària, té unes minses dimensions: 0,4 m d'amplada per 1 m d'alçada.

Aquesta estretor fa que el nostre avanç sigui molt lent i penós, ja que hem d'arrossegar molt els genolls. A uns 43 m trobem al sostre una llosa de granit; més endavant un pou de buidatge de +1,9 m (quadrat) de 0,40 x 0,70 m. 25 m més enllà un altre pou de buidatge, aquest de +2,30 (0,60 x 0,60 m). Una galeria amb força *guineus* de 21 m ens porta a un altre pou de registre de +3,4 m. Avancem 33 m i en trobem un altre de 0,90 x 0,50 m amb +3 m.

A partir d'aquí la galeria va fent una corba a la dreta per arribar al pati d'entrada del Seminari, on trobem un pou de buidatge a +2,7 m també quadrat i de 0,60 x 0,50 m. Passat aquest veiem una arqueta al terra de funció desconeguda per a nosaltres.

Des d'aquest punt trobem una mica de fang pudent i un tub al sostre, que sembla coincidir amb un desguàs practicat al fons de la caixa de l'aparell elevador del Seminari. 6 m més endavant hi ha una llosa-registre al sostre, de 0,40 x 0,40 m; també veiem un tub de fibrociment que aboca porqueria a la mina. El fang és cada vegada més fastigós. 7 m més enllà el sostre baixa a 0,70 m, ja que existeix un element constructiu de l'edifici de 1,30 m de llarg que es menja un tros de conducte de mina. Tornem a l'alçada de 0,9 m per després de 5 m baixar a 0,7 m; l'amplada continua sent de 0,5 m. Aquí trobem una galeria estranya que creua perpendicular a la mina; totes dues entrades resten tapiades, la de la dreta sospitem que donà a una cisterna, hipòtesi que es veu reforçada perquè continuant 4 m més enllà hi ha uns blocs de granit encastats entre paret i paret, i la seva missió únicament pot ser de reforç davant l'existència d'una gran pressió a l'altra banda (p.ex. una cisterna d'aigua). L'altre túnel tapiat creiem que coincideix amb una antiga sortida amb escales que dóna al claustre.

La progressió es fa més difícil, les galeries resten inundades, girem sobtadament a la dreta i avancem 2m també mig enfangats; aquí interceptem una galeria, a la dreta resta tapiada amb maons i la de l'esquerra seguim uns 22 m amb un pam d'aigua bruta. Girem a la dreta i 5 m més

enllà trobem un pou de registre. A l'esquerra una altra galeria fineix tapada amb maons (creiem que va a la cisterna que hi ha sota la cuina). El pouet pel qual ens enfilem té +2,30 m i mitjançant una petita (0,40 x 0,40 m) trapa ens fa sortir a un racó del claustre del Seminari.

Observacions i participants

L'aixecament topogràfic ha estat realitzat en dues sortides, la primera el 27 d'abril de 2002 amb la participació dels següents membres del GEB: Santiago Esteban, Enric Porcel, Jordi Vidal, Jordi Tarragó, Joan Sebastià i Francesc Alfambra. Aquests van fer la vessant dreta des de la porta principal, o sigui la galeria oest i la sud-oest.

La segona es va efectuar el 18 de maig de 2002 amb la participació dels membres del GEB: Francesc Alfambra, Enric Porcel, Jordi Vidal, Joan Sebastià, i amb Sergi Gasull de la Fundació Pere Tarrès (que és la que gestiona l'alberg) amb el qual hi havia contactat per mirar de solucionar els abocaments d'aigües fecals provinents del Seminari.

Història

Desconeixem les dates de construcció de la mina, que comunament anomenem del Seminari, perquè abans de l'alberg hi havia un seminari menor a l'edifici que abasteix la mina. Realment sembla que el nom correcte és *mina de la Conreria*.

Aquesta mina amb dues branques diferenciades tenia el propòsit de recollir l'aigua de dues deus molt escadusseres: una ubicada sota el camí del turó de l'Home mort i una altra en un petit torrent innominat. Des de aquí les aigües eren portades fins a cisternes ubicades al mateix edifici de l'alberg de joves. Recordem que l'edifici va ser propietat de la Cartoixa fins que el 1835, amb la desamortització, va passar a l'Estat i anys després, el 1844, venut a mans privades. Més tard s'hi va establir un hotel propietat

de la família Dalmases. Va ser recuperat aquest edifici pels cartoixans el 14 de gener de 1931 (altres versions diuen que fou el 1902). El 16 de març de 1940 va ser arrendat per a fer funcions de Seminari Menor del Bisbat de Barcelona fins al seu tancament al 1998. Aquell mateix any la Fundació Pere Tarrès torna a llogar-lo amb la finalitat de fer un Alberg de la Joventut.

La mina, per la seva estranya situació, quasi a dalt de la carena, sembla ser que recollia poca aigua, fins que avui dia està totalment seca. Descoïnem la seva relació amb la petita mina de la Font de les Monges (tallada i ensorrada al costat del camí de la font dels Castanyers). La Font de les Monges actualment està seca i estat ruïnós.

Podem esbrinar alguna cosa a través del text inèdit del cartoixà Dom Miquel Dalmau, el breu relat que parla d'aquesta mina diu: *Mina del Seminario*. - “... Como los terrenos eran antes de Dalmases, desde la fuente de las Monjas abrieron una galería hasta la mina, para llevar el agua a la fuente. Ahora, desde el hotel llevan el agua a la fuente: la mina daría muy poca”.

I en un petit croquis veiem que l'anomena, també, com a *Mina de la Conrería*. Per aquest text veiem que sí que hi havia una relació entre les dues mines.

Notes:

(1) Guineus: arrels subterrànies.

Bibliografia:

Dom Miquel Dalmau, *Pozos, minas y fuentes*. Manuscrit inèdit.

Xavier Pérez Gómez, *Breu història de la Conreria*, revista *Notes*, núm. 11, Mollet del Vallès, 1997, pp. 59-69.